

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 40/2013-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. januára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. P. P., toho času P., Česká republika, zastúpeného advokátkou Mgr. I. Š., G., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I a Okresnej prokuratúry Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-1557/02-OVK-B1-2009-PL a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. P. P. **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. decembra 2012 doručená sťažnosť Mgr. P. P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v

primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I (ďalej len „okresné riaditeľstvo“) a Okresnej prokuratúry Bratislava I (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-1557/02-OVK-B1-2009-PL.

Sťažovateľ uviedol, že v tejto veci uznesením z 25. novembra 2010 bolo proti nemu vznesené obvinenie za „*zločin poisťovacieho podvodu v štádiu pokusu*“, proti ktorému podal sťažnosť. Okresná prokuratúra jeho sťažnosť zamietla ako nedôvodnú uznesením sp. zn. 2 Pv 847/10 zo 14. apríla 2011.

Od 26. októbra 2011, keď bol uskutočnený výsluch, sťažovateľovi nie je známe, či okresné riaditeľstvo a okresná prokuratúra v jeho veci koná, pretože mu nebolo zaslané „*žiadne rozhodnutie vo veci, návrh na dokazovanie, ani oznámenie, že vyšetrovanie nemôže byť ukončené v zákonom stanovenej lehote a z akého dôvodu*“.

Vzhľadom na to, že sťažovateľ nebol spokojný s postupom okresného riaditeľstva, podal na okresnej prokuratúre 20. novembra 2012 sťažnosť na prieťahy v konaní a kópiu tejto sťažnosti predložil aj ústavnému súdu.

Sťažovateľ na základe toho navrhol, aby ústavný súd rozhodol, že jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného riaditeľstva a okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-1557/02-OVK-B1-2009-PL porušené bolo, prikázal im v tejto veci konať a zaviazal ich uhradiť mu finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € a náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ sa sťažnosťou z 10. decembra 2012 doručenou 14. decembra 2012 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru na ústavnom súde, pretože okresné riaditeľstvo a okresná prokuratúra v jeho trestnej veci nekoná.

Sťažovateľ 20. novembra 2012 podal pre nečinnosť okresného riaditeľstva na okresnej prokuratúre aj „*Sťažnosť pre prietahy v konaní*“.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 210 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) obvinený má právo kedykoľvek v priebehu vyšetrovania alebo skráteneho vyšetrovania žiadať prokurátora, aby bol preskúmaný postup policajta, najmä aby boli odstránené prieťahy alebo iné nedostatky vo vyšetrovaní alebo skráteneom vyšetrovaní. Policajt musí žiadosť prokurátorovi bez meškania predložiť. Prokurátor je povinný žiadosť preskúmať a o výsledku žiadateľa upovedomiť.

Podľa § 31 a nasl. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre (ďalej len „zákon o prokuratúre“) s poukazom na § 17 ods. 2 písm. a) zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre, resp. ďalším opakovaným podnetom podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2).

Z okolností prípadu predovšetkým vyplýva, že sťažovateľ podal ústavnému súdu sťažnosť iba dva týždne po podaní sťažnosti okresnej prokuratúry, pričom ani nepredložil ústavnému súdu žiadny dôkaz o účinnom doručení podania z 20. novembra 2012 a stanovisko dozorujúceho prokurátora okresnej prokuratúry k tejto sťažnosti, ktorý bol povinný jeho sťažnosť preskúmať a o výsledku sťažovateľa upovedomiť, a aj keby sťažnosť bola doručená okresnej prokuratúre, jej podanie dva týždne pred podaním sťažnosti ústavnému súdu je iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak taká sťažnosť mohla mať, ak by okresná prokuratúra mala primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prieťahom v jeho veci.

Okrem toho môže sťažovateľ (ak by prípadne nebol spokojný s vybavením jeho sťažnosti na okresnej prokuratúre) postupovať aj podľa citovaných ustanovení zákona o prokuratúre a domáhať sa nápravy v jeho veci prostredníctvom podnetu alebo opakovaného podnetu na nadriadenej prokuratúre, a to v prípade, že dozorujúci prokurátor nevykoná efektívne a účinné opatrenia na zjednanie nápravy aj napriek oprávneniam vyplývajúcim mu z § 230 ods. 1 a 2 Trestného poriadku.

Keďže sťažovateľ sa obrátil so sťažnosťou priamo na ústavný súd bez predchádzajúceho využitia spomínaných prostriedkov nápravy, musela byť jeho sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietnutá pre neprípustnosť podľa § 53 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (obdobne III. ÚS 326/2010, III. ÚS 101/2011, IV. ÚS 322/2012).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. januára 2013